

§ 8 finder anvendelse på alle sager og ud- eller ombygning af master, og således også på sager, der er startet efter §§2-3.

Sigtet med bestemmelsen om, at der i forbindelse med fastsættelsen af vilkår om masters dimensionering, dvs. hvilken størrelse masten skal have, forudgående skal indhentes oplysninger fra den af Telestyrelsen etablerede database over mobilselekskabernes fremtidige behov for opsætning af antennesystemer er at sikre, at dimensioneringen af masten bygger på et realistisk grundlag og derved ikke pålægger masteejeren flere omkostninger ved bygning af masten end højst nødvendigt. Dette er baggrunden for, at et vilkår alene kan fastsættes på grundlag af oplysninger fra databasen. Der er således ikke tale om, at Telestyrelsens udtalelse udgør en egentlig afgørelse, hvori der indgår en vurdering men alene er en indberetning af hvilke oplysninger, der foreligger i databasen.

Landzonemyndigheden kan anvende bestemmelsen i forbindelse med sager i landzone, jf. § 34, i lov om planlægning, om zoneinddeling af landet. Bygningsmyndigheden kan anvende bestemmelsen i sager i byzone eller i sommerhusområder, jf. § 34, i lov om planlægning.

Fastsættelse af vilkår om den samlede dimensionering efter stk. 1 forudsætter, at der i Telestyrelsens database over dækningsplaner for f.eks. mobilselekskaber er oplysninger, der indikerer, at andre ønsker antennesystemer opsat i det pågældende område. Telestyrelsens database vil evt. også på sigt indeholde andre kategorier af indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekventilladelser. Se også bemærkningerne til § 16 om opbygning og anvendelse af Telestyrelsens database.

Hvad angår nye master, kan fastsættelse af vilkår efter stk. 1 gives uden at der er indhentet bindende tilsagn fra de indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser, som til Telestyrelsen har afgivet oplysninger om, at de har planer om at opsætte antennesystemer i det pågældende område.

Det har været drøftet i den nedsatte maste-arbejdsgruppe under Telerådet, hvorvidt det burde være en forudsætning for fastsættelse af vilkår som foreslået, at der forinden var indhentet bindende tilsagn fra interesserede parter, og om disse parter eventuelt allerede ved afgivelse af det bindende tilsagn skulle betale for de ekstra omkostninger, der var forbundet med landzone- eller bygningsmyndighedens vilkår om bygning af en større mast. Konsekvensen af dette ville i givet fald være en yderligere forlængelse og komplicering af sagsbehandlingen i sådanne sager, og ville desuden nødvendiggøre, at der blev indført en »karens-perio-

de« for de indehavere af tilladelse til radiofrekvenser, der ikke ønskede at give bindende tilsagn, m.h.t. efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse.

Der var på den baggrund bred enighed i arbejdsgruppen om, at en bestemmelse om bindende tilsagn ikke var hensigtsmæssig.

Konsekvensen af, at der ikke indhentes et bindende tilsagn er, at masteejeren selv skal betale de ekstra omkostninger, der er forbundet med, at masten skal bygges større, end masteejeren umiddelbart selv har behov for.

De pågældende ekstra omkostninger, der er forbundet med bygningen af en større mast, vil imidlertid efterfølgende, i det omfang der fremsættes konkrete anmodninger om fælles udnyttelse, indgå i beregningsgrundlaget vedrørende de etableringsomkostninger, som den anmodende part skal betale en forholdsmæssig andel af, jf. også bemærkningerne til § 7.

Bestemmelsen indebærer ingen indskrænkninger i landzone- og bygningsmyndighedernes adgang og forpligtelse til, inden for rammerne af plan- og naturbeskyttelseslovgivningen, ud fra landskabelige hensyn, at vælge den mest optimale løsning, herunder i situationer, hvor dette er relevant, at sigte mod opstilling af flere mindre master i stedet for fælles udnyttelse af en eller flere eksisterende master eller konstruktioner. De lokale myndigheder vil i sagens natur også fortsat have adgang til at meddele afslag på ansøgninger, i det omfang disse ikke kan imødekommes inden for plan- og naturbeskyttelseslovens rammer.

Den, der ikke overholder vilkår fastsat i medfør af stk. 1, straffes med bøde, jf. § 25, stk. 1, nr. 3.

Til § 9

Til stk. 1 og 2

Det er et af de grundlæggende principper i såvel EU-reguleringen af telesektoren som den danske telelovgivning, at disse i videst mulige omfang bør sikre alle brancheaktører adgang til f.eks. begrænsede ressourcer på ikke-diskriminerende vilkår.

Bla. på maste-området er gennemførelse af dette princip ikke fuldt ud muligt, idet der i enhver konkret fælles udnyttelsessituation må ske en indbyrdes fordeling af de enkelte antennepositioner på masten, hvoraf nogle vil være mere attraktive end andre. Det foreslås i lovforslaget, at masteejeren i denne situation får adgang til at placere egne antennesystemer på masten forud for andre parter. Det foreslås derudover, at masteejeren får adgang til i nødvendigt omfang at reservere yderligere positioner til fremtidige antennesystemer.